

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4058

гр. София, 06.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **1273** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила на 04.01.2025 г. жалба от „Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина Н. И. Пирогов“ ЕАД, [населено място], депозирана чрез процесуалния представител адв. М. Я., с която е оспорено Писмо №22-2440/23.10.2023 г., издадено от Директора на СЗОК и връчено на 31.01.2025 г., с твърдението, че същото има характер на Заповед за частично прекратяване на договор. В жалбата е направено искане съдът да се произнесе с изричен акт при положение, че актът подлежи на предварително изпълнение, да спре неговото изпълнение, поради факта, че най-голямата болница в страната не може да лекува пациенти по КП 75.1 и КП 87.1, поради което поставя в риск живота и здравето на пациентите с остра бъбречна недостатъчност и пациенти с декомпенсирани чернодробни заболявания (цироза).

От ответника е изискано и е изпратено заверено копие на административната преписка, постъпила на 06.02.2025 г. Изразено е становище, че оспореното писмо няма характер на ИАА, поради което жалбата срещу него е недопустима.

Съдът, като прецени жалбата и изложеното в нея, както и оспореното писмо, приема следното:

В оспореното писмо №22-2440/23.10.2023 г., издадено от Директора на СЗОК, адресирано до Изпълнителния директор на „УМБАЛСЗ Н. И. Пирогов“ ЕАД е посочено, че предвид наличието на влязла в сила санкция „частично прекратяване на договор“ по чл.59, ал.11, т.1, б. „б“ от ЗЗО въз основа на Решение №8163/01.07.2024 г. на ВАС и на основание чл.103, ал.3 от НРД за МД за 2023 – 2025 г. и чл.85, ал.3 от договор №22-2440/23.10.2023 г., изпълнителния директор се уведомява, че договор №22-2440/23.10.2023 г. се прекратява частично за дейност по КП №75.1 и КП №87.1, считано от датата на пролучаване на настоящото уведомление. При преценка на така направеното изявление съдът приема, че макар същото да не е обективизирано в

заповед, оспореното в настоящото производство писмо има белезите на ИАА, тъй като обективира изрично изявление за частично прекратяване на посочения договор на основание чл.103, ал.3 от НРД за МД за 2023 – 2025 г. Като ИАА, същото подлежи на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК.

Доколкото в писмото е посочено, че договорът се прекратява, считано от датата на получаване на писмото, съдът приема, че с това изявление е допуснато предварително изпълнение на акта по смисъла на чл.60, ал.1 АПК. Това е така, тъй като НРД за МД за 2023 – 2025 г. и в ЗЗО не е изрично предвидено предварително изпълнение на акт от вида на процесния по силата на закона.

От доказателствата по делото и изявленията на страните се установява, че оспореното писмо, съдържащо и изявление за допускане на предварителното му изпълнение е получено от адресата на 31.01.2025 г. Доколкото съгласно ал.5 на чл.60 АПК разпореждането за допускане на предварително изпълнение подлежи на обжалване в 3-дневен срок от уведомяването, следва извода, че към датата на подаване на жалбата – 04.02.2025 г., допуснатото предварително изпълнение е влязло в сила. С жалбата е оспорено писмото в неговата цялост, като жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол ИАА, при което е допустима. Следователно налице е висящо производство, при което и съгласно разпоредбата на чл.166, ал.2 АПК искането за спиране на допуснатото с влязло в сила разпореждане на органа за допускане на предварителното изпълнение на акта е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество, настоящият съдебен състав приема, че същото е неоснователно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорвания съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Предвидено е, че изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства - такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип, тълкуването на законовите предпоставки е само *stricto sensu*.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на един административен акт е средство за защита срещу ефекта, който предварителното изпълнение има върху субективното право, чиято защита се търси в съда чрез оспорването на индивидуалния административен акт. Правната възможност съдът да спре допуснатото предварително

изпълнение е именно, за да не се накърнят непропорционално права и законни интереси на адресата на акта и да не настъпят за него значителни и трудно поправими вреди.

В случая не твърди, че от предварителното изпълнение на акта за лечебното заведение ще настъпят значителни и труднопоправими вреди. Жалбоподателят обосновава искането си с твърдението, че най-голямата болница в страната няма да може да лекува пациенти по посочените клинични пътеки, което поставя тези пациенти в сериозен риск за здравето им. Невъзможността на лечебното заведение да лекува пациенти по клиничните пътеки, договорът за които е прекратен с оспорения в настоящото производство акт, е пряко следствие от допуснатото предварително изпълнение на акта. Точно това всъщност е целял административният орган. В този смисъл спирането на работата по двете клинични пътеки е пряка последица от това, което се цели с предварителното изпълнение на акта.

Що се касае до твърдението, че допуснатото предварително изпълнение поставя пациентите, лекувани по тези клинични пътеки в сериозен риск за здравето им, следва да се посочи, че за да се спре допуснатото предварително изпълнение е необходимо твърдяните вреди да е възможно да настъпят за адресата на акта, не и за други лица.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, налагащи спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспореното писмо, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина Н. И. Пирогов“ ЕАД, [населено място] за спиране на допуснатото с влязло в сила разпореждане по чл.60, ал.1 АПК предварително изпълнение на оспореното в настоящото производство Писмо №22-2440/23.10.2023 г., издадено от Директора на СЗОК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на страните, на които на основание чл.138, ал. 3 АПК да се изпрати препис от същото .

СЪДИЯ: